

Nevoia de a călători s-a născut odată cu omul. Știm că adevărații Adam și Eva au trăit acum 4 milioane de ani, undeva prin Africa, de unde urmașii lor s-au răspândit apoi în toată lumea. Știm că noi, europenii de azi, am venit mai târziu, de undeva, din imensitatea Asiei. Strămoșii noștri ne-au transmis genetic o anumită bucurie a călătoriei, o anumită frenezie a cunoașterii pe care, de-a lungul istoriei sale, umanitatea a simțit-o tot mai puternic. Imperiul lui Alexandru cel Mare, cruciadele, pelerinajele la locurile sfinte, călătoriile în interes comercial, expedițiile geografice, nu ar fi fost posibile dacă această moștenire ancestrală nu s-ar fi păstrat nealterată, undeva, în adâncul nostru.

Interesul cu care sunt privite persoanele care au călătorit mult nu poate fi egalat decât de nevoia instinctivă a comunităților de a arăta altora tot ce au ele mai bun și mai frumos, demn de a fi păstrat în memoria călătorilor, și de a putea fi transmis astfel și altora. De-a lungul timpului, Ierusalimul, Mecca, Roma, Santiago de Compostela și multe altele s-au constituit în adevărate destinații turistice.

Reclama turistică a existat dintotdeauna iar istoria arată că nimic nu era imposibil atunci când miza pusă în joc era atragerea turiștilor și a călătorilor.

În anul 1050 s-a înființat la Ierusalim Ordinul Cavalerilor Ospitalieri cu scopul de a administra un spital pentru pelerinii din Țara Sfântă. Astăzi numele complet este Suveranul Ordin Militar și Ospitalier al Sfântului Ioan de Ierusalim, de Rhodos și de Malta, sau, mai simplu, Ordinul Cavalerilor de Malta.

Știm că, de pildă, în 1087, niște marinari din Bari au furat din Orient moaștele sfântului Nicolae,

care vor face astfel ca orașul lor sa devină un important loc de pelerinaj, și, în consecință, un adevărat obiectiv turistic al timpului. În secolul al X-lea, abatele Odon de Cluny, beatificat de Biserica Catolică, a "transferat" din basilica San Paolo Fuori le Mura din Roma la mănăstirea sa din Franța cenușa apostolilor Petru și Pavel, pentru a le pune, chipurile, în siguranță. Venețienii, mai prudenți, au preferat să ascundă moaștele apostolului Marcu într-un loc secret, lipsindu-se astfel de privilegiul ca orașul lor să devină loc de pelerinaj.

Unii cunosc istoria scheletului fratelui Hidalgo, care se păstrează în Mexic, în vreo 20 de locuri diferite, și au văzut chiar și craniul lui Voltaire de când era copil!

Azi vorbim despre industria turismului de sejur sau de circuit, despre turismul de afaceri, turismul confesional, cultural, sportiv și despre o sumedenie de alte feluri de turism, pentru că există tot atâtea feluri de turism câți turiști există pe lume.

Pentru că nevoia, ca și bucuria de a călători au un caracter puternic individualizat. Azi vorbim despre nenumăratele locații, răspândite în întreaga lume, care își dispută prin volumul investițiilor în infrastructura turismului și în calitatea serviciilor, în subtila și atât de generoasa cultură a ospitalității, privilegiul de a vă găzdui.

Despre miile de destinații care vă așteaptă, gata să vă împărtășească tot ce au ele mai memorabil, cu speranța unei veșnice reîntoarceri.